
*Örüljetez az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetez!
Az Úr közel! (Fil 4, 4.5b)*

ADVENT 4. VASÁRNAPJA, 2020.12.20.

Advent negyedik vasárnapja nálunk evangélikusoknál az öröm vasárnapja. Ezért gyűjtjuk meg mi ezen a vasárnapon az adventi koszorú utolsó, rózsaszínű gyertyáját. *Három héttel ezelőtt kezdtük el az adventi időszakot. Időszerű a kérdés: hol tart a felkészülésünk? Mennyire volt lelki értelemben aktív? Mit láttunk magunkon, mit kellene változtatnunk? Sikerült ünneplőbe öltöztetni szívünket? Közelebb jött már hozzánk karácsony öröme? Ma figyeljünk Pál apostol különösen is fontos üzenetére: örüljetez, az Úr közel!*

Milyen örömről beszél Pál apostol? Lehet vajon felszólításra örülni? Én nem gondolom, hogy ez így működne! Parancsra örülni? Ki hallott már ilyet? Pál apostol viszont nem örült meg. Amikor ugyanis Pál apostol az örömről beszél, akkor nem azokra a külső örömforrásokra gondol, amelyek ideig, esetleg óráig tartanak. Nem az erőltetett, gombnyomásra bekapcsolható örömről beszél. Pál apostol a belső, az Istentől jövő örömről beszél, akit senki és semmi nem vehet el tőlünk.

Az Istentől jövő belső öröm az, amikor megtapasztalom, hogy jó az Istenhez tartozni, jó benne hinni, bízni, jó az embernek Isten kezében tudni magát. Ismerjük ezt az örömet? Mert ha valóban így érezzük, akkor nem lesz a szánkban annyi panasz, siránkozás, nem lesz lelkünkben keserűség, elégedetlenség. Aki megtapasztalja életében Isten közelségét, ezé az Istenét, aki ma is kopogtat szívünk ajtaján, annak része lehet az igazi, soha el nem múló örömben.

A karácsony úgy lesz örömnappé, ha meglátjuk, hogy Isten legnagyobb múltbéli cselekedete az volt, amikor elküldte Jézust, és az angyalokkal így hirdette meg az örömhírt: nektek született. Annak lesz öröme, annak lesz boldog karácsonya, aki ezt így hiszi: nekem született meg Jézus! Advent negyedik vasárnapja ezt az örömet hirdeti nekünk.

Az Úr közel! Már egészen közel van, hogy beteljesedjen Isten ígérete: Megváltót küld a világra. Ez az ígélet voltaképpen már be is teljesedett, Isten már valóra váltotta, hiszen már kétezer éve eljött, megszületett, itt van

közöttünk, velünk az, akinek születését minden karácsonykor ünnepeljük. Kétezer éve, az első betlehemi karácsony óta itt van közöttünk Jézus. Az adventi ígéret mára már valóság. A karácsonyi vendég megszületett egy piszkos istállóban, és hajlandó megszületni a mi szívünkben is.

Ezen a héten még várakozunk és készülődünk. De szeretném ismételtten mondani: nem kell erőlködnünk, hogy karácsonyi hangulatunk legyen. Nem kell keseregnünk, ha most a körülmények beárnyékolják az ünnepet. Nem kell minden külsőségnek tökéletesen rendben lennie, hogy igazi karácsonyunk legyen. Mind ezek ellenére is meglehet az örömünk. Csak a lényegnek kell a helyére kerülnie: hogy Jézus legyen a karácsonyunk, az életünk középpontjában! Idén (is) ő jön hozzánk.

Ámen!



